

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lovforslaget har til formål at muliggøre Danmarks ratifikation af den europæiske konvention af 20. april 1959 om *tvungen forsikring mod erstatningsansvar* for motorkøretøjer samt af den europæiske konvention af 30. november 1964 om straf for *færdselsforsæelser (begået i udlandet)*. Der henvises herom til bemærkningerne til nr. 6-12 og nr. 14 nedenfor.

Endvidere indeholder lovforslaget nogle bestemmelser af mere teknisk karakter, nemlig om *fritagelse for registrering* (nr. 1), *tyverisikring* (nr. 3) og *parkering* (nr. 5) af visse køretøjer samt *tilbageholdelse* af visse udenlandske køretøjer (nr. 13).

I bilag 3 er de gældende bestemmelser og ændringerne heri opstillet som paralletekster.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1. (§ 11).

Bestemmelserne i færdselsloven gælder i henhold til § 1 — hvor intet andet er bestemt — for færdsel på vej, som benyttes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter.

På grundlag heraf er bestemmelser i færdselsloven i vidt omfang i praksis anvendt på private industriområder m. v., jfr. f. eks. dommen i U.f.R. 1966 s. 205. I det omfang, andre af færdselslovens bestemmelser er bragt i anvendelse på et bestemt privat område, har justitsministeriet i henhold til færdselslovens § 11 krævet registrering af køretøjer, der anvendes på området; dette gælder også køretøjer, der alene benyttes til intern transport.

Registreringspligten indebærer, at køretøjerne pålægges vægtafgift og benzinafgift, jfr. vægtafgiftslovens (lovbekendtgørelse nr. 160 af 4. maj 1965) § 1, stk. 1, nr. 1, og benzinafgiftslovens (lovbekendtgørelse nr. 33 af 20. februar 1968) § 5, stk. 2.

Efter flere henvendelser om tilvejebringelse af en særlig ordning for køretøjer, der alene anvendes til intern transport for industrivirksomheder m. v., har der været ført forhandlinger mellem justitsministeriet, finansministeriet og Industrirådet herom.

Finansministeriet har over for justitsministeriet anbefalet, at der træffes en ordning, så den omhandlede transport fritages for afgift.

Finansministeren efter vægtafgiftslovens § 17 kan indrømme fritagelse for vægtafgift, omfatter den gældende dispensationsbestemmelse i

benzinafgiftslovens § 5, stk. 2, kun motorkøretøjer, som ikke er indregistreringspligtige og som udelukkende benyttes til godsbefordring inden for privat område, der ikke er åbent for almindelig færdsel.

Det er finansministeriets opfattelse, at det af kontrolmæssige grunde er nødvendigt at fastholde kravet om, at køretøjerne ikke må være indregistreringspligtige. Der henvises i øvrigt til det samtidig hermed af finansministeren stillede forslag til lov om ændring af lov om afgift af benzin.

Spørgsmålet om at skabe mulighed for at fritage de omhandlede køretøjer for registreringspligten har af justitsministeriet været forelagt for rigspolitichefen, Foreningen af Politimestre i Danmark, politidirektøren i København og Statens biltilsyn.

Ud over de afgiftsmæssige interesser varetager man gennem registreringen hensyn af færdselssikkerhedsmæssig og ordensmæssig karakter. I betragtning af, at ordningen efter de foreliggende oplysninger kun vil komme til at omfatte et meget begrænset antal virksomheder og ret få køretøjer, er det justitsministeriets opfattelse, at ordensmæssige hensyn ikke bør være til hinder for en dispensationsadgang; det kan ikke antages, at den manglende registrering skulle volde særlige vanskeligheder med hensyn til identificeringen af køretøjer, der har været impliceret i uheld, eller med hvilke der er begået færdselslovsovertrædelser. Heller ikke hensynet til den færdselssikkerhedsmæssige kontrol med disse køretøjer taler med afgørende vægt imod ordningen; selv om der sker fritagelse for registrering, skal køretøjerne som udgangspunkt fortsat opfylde færdselslovens krav, og også med hensyn til benyttelsen vil færdselslovens bestemmelser — herunder straf- og erstatningsbestemmelser — stadig gælde.

I det omfang, der er behov for dispensation fra udstyrskrav m. v., må ansøgning herom behandles efter færdselslovens almindelige regler, jfr. navnlig færdselslovens § 10, og de færdselssikkerhedsmæssige hensyn vil fuldtud kunne tilgodeses. Enkelte regler vedrørende køretøjers indretning er dog efter færdselslovens formulering knyttet til køretøjets registrering, jfr. herom bemærkningerne nedenfor.

Justitsministeriet foreslår herefter en dispensationshjemmel over for registreringspligten indsat i færdselslovens § 11, stk. 2. Bestemmelsen er formuleret således, at der vil være mulighed for at meddele registreringsfritagelse, selv om det pågældende køretøj anvendes ved intern transport mellem pladser beliggende på begge sider af en offentlig vej og derfor må passere vejen. Det har vist sig, at